

Uw kenmerk: AFD/AHA/1761

Mijn kenmerk: brief KNAW april 2008

- de basale fouten/ fata morgana's in de Wetenschap/ Literatuur,
- de krachten op alle vormen van materie en
- de onvolledige meetapparatuur van de LHC.

Bijlagen: 1) document met de fata morgana's aanwezig in de Wetenschap en Vakliteratuur,
2) document met de krachten op gewone materie/ atomen,
3) document met de krachten op zwart gat materie/ zwart gat atomen,
4) document met de krachten op atomen anti materie.

Zwijndrecht, 25 april 2008

1) Inleiding:

Mijn dank voor Uw antwoord op mijn brief van 14 december 2007 (Gravitatie krachtstraling op heelalschaal) en impliciet voor mijn brief van maart 2008 (Vereenvoudigd atoommodel van Bohr).

Uw reactie op het document met de ultieme verklaring voor het fenomeen gravitatie is nogal onderkoeld zodat ik me afvraag of U het document wel heeft gelezen dan wel de strekking ervan goed heeft begrepen. Op mijn brief van 21 maart 2008 met het Vereenvoudigd atoommodel van Bohr bent U niet eens inhoudelijk ingegaan.

U raadt me aan mijn visie(s) op gravitatie en de atoomkern eerst maar eens geplaatst zien te krijgen in één van de daartoe geëigende wetenschappelijke tijdschriften waarmee mijn visies dan worden toegevoegd aan de gangbare Vakliteratuur waarmee U de verantwoordelijkheid voor een eigen keuze naar anderen kunt door verwijzen.

2) Gravitatie:

Na het lezen van het document "Gravitatie stralingkracht op heelalschaal" bent U blijkbaar nog steeds overtuigd dat het fenomeen gravitatie gewoon in de atoomkern zit en dat gravitatie niet wordt opgewekt door de "schil"elektronen onder invloed van de bewegingen van het atoom in het heelal.

Voor het eerst in de geschiedenis van de Wetenschap treft U via mijn document een afdoende verklaring aan voor de oorsprong van het fenomeen gravitatie. Gravitatie wordt opgewekt door de "schil"elektronen in de elektronenschillen van het atoom doch alleen als dat atoom een beweging maakt ten opzichte van het centrum C van het heelal tevens de plaats waar de Big/ Little Bang plaatsvindt. Gravitatie neemt lineair toe met de snelheid/ rotatiesnelheid van het atoom.

Iedere snelheid/ rotatie vector in het heelal wekt zijn eigen gravitatievector op. Gravitatie in het heelal is opgebouwd uit 4 – 10 onderliggende gravitatie vectoren; iedere relevante snelheid/ rotatiesnelheid genereert zijn eigen gravitatie vector.

Mijn visie op gravitatie is volkomen anders dan gangbaar is in de vakliteratuur. Nergens in die vakliteratuur vindt U echter een afdoende verklaring voor het fenomeen van gravitatie omdat sinds Newton stelselmatig gravitatie rechtstreeks en *direct* gekoppeld wordt aan de massa (thans van de atoomkern) in plaats van *indirect* aan massa via het aantal elektronen in de elektronenschillen en aan snelheid van het atoom in het heelal!

3) De Literatuur en Wetenschap zitten allerlei fouten/ fata morgana's ingeslopen:

Met het mij terugverwijzen naar plaatsing in de vakliteratuur realiseert de KNAW zich echter niet hoeveel basale fouten daar anno 2008 zitten ingeslopen en hoeveel fouten thans aanwezig zijn in het fundament van de huidige Wetenschap en daarmee thans innig verweven zijn.

Dat begint al meteen met de feitelijk start van de Wetenschap in 1687 met Newton en zijn Gravitatiewet waarmee Newton zwaartekracht/ gravitatie *direct* koppelt aan massa. Een toentertijd volkomen logisch gedachte maar sinds 2006 volkomen foutief daar gravitatie *geen enkele directe* relatie heeft met de massa van de atoomkern doch alleen een *indirecte* relatie via het aantal elektronen in de elektronenschillen en met snelheid/ rotatiesnelheid van het atoom in het heelal.

In bijlage 1 van deze brief benoem ik meer dan tien van dergelijke foutieve insluipsels die thans als echte fata morgana 's in de Wetenschap zitten verankerd. Ogenschijnlijk en/ of gevoelsmatig lijken deze fata's volkomen correct. Bij nadere analyse blijken ze dat echter niet te zijn.

4) Systematisch alle krachten afgeleid op alle vormen van materie:

Deze fouten/ fata morgana's belemmeren de Wetenschap om een heldere kijk te krijgen op de fysische en chemische *realiteit*. Die fysische en chemische *realiteit* zie je pas als je systematisch alle krachten afleidt aanwezig op:

- 1) *gewone materie*; de elementen/ isotopen van het Periodiek Systeem vanaf H,
- 2) *zwart gat materie/ zwart gat atomen*; de elementen/ isotopen van het Periodiek Systeem van atomen in een zwart gat toestand dat eerst begint bij het zwart gat element beryllium (Be),
- 3) *anti materie*; het anti H atoom en het anti H₂ molecuul.

Dat systematisch afleiden van alle krachten op materie is door mij in de afgelopen jaren uitgewerkt. De resultaten daarvan vindt U terug in de bijgevoegde documenten 2, 3 en 4. Ik hoop de discussie over deze fouten/ fata's op gang te krijgen beginnend met de KNAW en onder Uw bezieling deze fouten uiteindelijk in de vakliteratuur gecorrigeerd te krijgen.

5) Het Vereenvoudigd Standaard Model 2008:

Verder zal ik U half mei 2008 het door mij uitgewerkte Vereenvoudigd Standaard Model toezenden; zie fata 13.

In dat document heb ik de organisatie en structuur van de meest elementaire deeltjes materie uitgewerkt en is daarbij tevens aangegeven hoe in het heelal de overgang van materieeloos <-> materie fundamenteel en structureel is gereguleerd.

In dat document zijn de ruimtelijke structuren van het proton, het elektron, de quarks, de strings en de nog kleinere deeltjes materie weergegeven waaruit de strings weer zijn opgebouwd beschreven en zijn deze elementaire deeltjes via modellen gedetailleerd weergegeven.

Van alle benoemde elementaire deeltjes worden tevens de fysische en chemische kenmerken *kwantitatief* beschreven. Dit Vereenvoudigd Standaard Model 2008 van Uiterwijk Winkel kunt U afzetten tegen het huidige gangbare nogal complexe Standaard Model 2007.

6) Geen Higgs deeltje, geen gluon, geen graviton, geen vectorbosonen:

Dit document kan voor de bij elementaire deeltjes betrokken Wetenschappelijke Instanties in Nederland nogal vervelend uitvallen omdat voorafgaand aan de proefnemingen met de LHC met botsende protonen blijkt reeds precies valt aan te geven welke echte bouwstenen van materie zijn te onderscheiden en welke kwantitatieve eigenschappen te verwachten zijn. Dat zijn volkomen andere deeltjes dan U denkt/ dacht te gaan vinden.

Via de LHC zal CERN geen *Higgs* deeltjes vinden/ aantreffen net zo min als het *gluon*, het *graviton* deeltje of één van de *vectorbosonen*! Op basis van mijn Vereenvoudigd Standaard Model 2008 zijn slechts relatief weinig echte elementaire deeltjes van materie te verwachten.

Daarvoor had de Wetenschap via CERN dus geen miljarden verslindende LHC behoeven te bouwen! Daarbij wil ik overigens niets afdoen aan de geweldige technische en technologische prestaties van de LHC en zijn meetapparatuur en van alle daarbij betrokken Wetenschappelijke Instanties en hun Wetenschappers. Ik twijfel geen moment aan de eerlijkheid en het oprecht handelen van alle Wetenschappers naar eer en geweten.

7) Meetapparatuur Atlas:

Uit mijn analyse en mijn vereenvoudigde Standaard Model 2008 blijkt echter dat de Atlas niet in staat is om de uit de botsende protonen vrijgekomen echte elementaire deeltjes te scheiden van de na de botsingen daaruit gevormde bouwwerken en om alle vrijkomende deeltjes *kwantitatief* te meten op hun relevante fysische en chemische parameters.

Ik heb die zaak in november 2007 al eens per brief bij het NIKHEF aangekaart die daarop tot heden niet heeft gereageerd.

Om de bij botsende protonen vrijkomende deeltjes kwantitatief te kunnen meten dient de Atlas en andere meetapparatuur van deze vrijkomende deeltjes zowel de *elektrische lading*, de *magnetische spin* te kunnen meten in een kwantitatief bereik van ergens tussen $1/100^e$ en $1/1000^e$ van de waarden van een proton/ elektron alsmede de kinetische energie opgesplitst naar iedere vorm van beweging.

In het half mei 2008 toe te zenden document is evenwel precies aangegeven welke deeltjes met welke kwantitatieve waarden moeten kunnen worden gemeten en in welke combinaties van *elektrische ladingkracht* en *magnetische spinkracht*.

De vraag is of het meten van zo kleine breukdelen van lading en magnetische spin technisch mogelijk is en of de kinetische energie vallen uit te splitsen naar iedere vorm van beweging. Zo ja, dient de Atlas aanzienlijk te worden uitgebreid met nieuwe heel specifieke meet apparatuur.

Mocht het kwantitatief meten van zo kleine breukdelen elektrische lading en magnetische spin technisch onverhoopt niet mogelijk of erger theoretisch onmogelijk zijn dan is de LHC bij voorbaat meettechnisch vleugellam!

In beide gevallen een vervelend bericht nog voordat de LHC officieel in gebruik is genomen.

8) Evaluatie:

Uit bovenstaande blijkt dat ik, als volslagen outsider, bezig ben het fundament van de Wetenschap anno 2007 kritisch te bekijken en dat fundament nader te analyseren op aanwezigheid van fouten.

Ik ben daarbij gestuit op een groot aantal vanuit de historie gegroeide fouten die in de Wetenschap en Vakliteratuur aanwezig zijn. Die fouten zitten tot diep in het fundament van de Wetenschap verwerkt en verweven. Deze fouten worden via de vakliteratuur steeds consequent in stand gehouden.

Bijlage 1 bevat in dat opzicht slechts een eerste bloemlezing van dergelijke fouten/ insluipsels. Als U ook oog krijgt voor dergelijke fouten zijn er ongetwijfeld nog veel meer te vinden of aan te wijzen. Deze insluipsels/ fouten, welke het ook moge zijn, dienen zo snel mogelijk te worden gecorrigeerd alsmede de betrokken Vakliteratuur.

Op zich is het pijnlijk genoeg dat ik, verre van theoretisch fysicus, de KNAW op dergelijke fundamentele fouten in de Wetenschap/ vakliteratuur moet wijzen. Die fouten te corrigeren vind ik primair een zaak voor de KNAW.

Naar mijn mening wordt het eerst de hoogste tijd dat de KNAW de discussie hierover aangaat en op termijn tevens het voortouw neemt bij deze uiterst pijnlijke opschoonslag voor de Wetenschap teneinde het huidige fundament van de Wetenschap te reviseren zodat deze weer volledig kritiekbestendig wordt.

De 3 door mij uitgewerkte en bijgevoegde documenten met krachten op gewone, zwart gat en anti materie bieden U daartoe een goede aanzet.

9) Lezing en discussie:

Uw op zich volledig terechte suggestie van plaatsing in een vaktijdschrift zou ik gaarne willen opvolgen. Vanwege de in bijlage 1 aangegeven ingeslopen fouten in het fundament van de Wetenschap loop ik overal subiet aan tegen vele muren van onbegrip.

Publicaties over bijvoorbeeld: 1) gravitatie, 2) het vereenvoudigd atoommodel, 3) de krachten op materie of 4) het Vereenvoudigd Standaard Model van elementaire deeltjes zullen daardoor geweigerd en geblokkeerd worden. Vanwege mogelijk gezichtsverlies zal niemand voor dergelijke afwijkende visies zijn nek willen uitsteken en publicaties willen of durven te plaatsen.

Om die reden acht ik een presentatie en discussie dringend gewenst om zo'n patstelling te doorbreken. Om te beginnen bij de KNAW met een discussie rond bijvoorbeeld gravitatie of één van de andere aangesneden onderwerpen.

10) Besluit:

Ik geef U ernstig in overweging het document over gravitatie en de andere documenten serieus te nemen en grondig door te nemen en deze documenten voor te leggen aan de leden van de Sectie Natuurkunde.

De Sectie Natuurkunde kan dan alsnog besluiten het onderwerp gravitatie, het Vereenvoudigd atoommodel van Bohr en de stelsels van krachten op alle vormen van materie al dan niet alsnog op hun agenda te zetten.

Ik ben bereid over bovengenoemde onderwerpen een nadere toelichting(en) te geven.

Met de meeste eerbied en hoogachting,

ir. A.P.B. Uiterwijk Winkel

www.uitewijkwinkel.eu

BIJLAGE 1): DE FATA MORGANA'S IN DE LITERATUUR ANNO 2008:

dd 18 april 2008

fata 1: Gravitatie is niet gekoppeld aan massa atoomkern:

Sinds Newton is voor de Wetenschap het fenomeen gravitatie onverbreekelijk verbonden aan *massa* en thans dus aan de *massa* van de atoomkern. Dat voelt ook volstrekt logisch aan.

Die *directe* koppeling van gravitatie aan massa is echter nimmer onomstotelijk bewezen maar berust primair op de rotvaste overtuiging en het gevoel dat dit uitgangspunt klopt en daarmee volkomen juist is.

Honderden Wetenschappelijke Instanties en duizenden wetenschappers hebben reeds getracht de ultieme verklaring te vinden voor het verschijnsel van gravitatie aanwezig in de atoomkern. Niemand heeft echter een afdoende verklaring kunnen geven voor het verschijnsel gravitatie dat *direct* gekoppeld zit aan massa van de atoomkern.

In de Wetenschap wordt die ongrijpbare gravitatie van de atoomkern thans weergegeven via het begrip "*graviton*", het hypothetische "krachten" dragerdeeltje voor zwaartekracht, dat ergens aanwezig moet zijn in de atoomkern. De LHC van CERN is gerealiseerd om onder andere dat graviton/ zwaartekracht deeltje in het proton te vinden of op zijn minst gravitatie te kunnen verklaren.

In de Wetenschappelijke wereld heeft blijkbaar niemand tot nu toe de moeite genomen eens serieus te kijken of gravitatie niet *direct* kan worden gegenereerd door de "schil"elektronen in banen rond de atoomkern in combinatie met snelheid/ beweging van het atoom in het heelal. Zo vreemd is dat niet, immers die "schil"elektronen genereren ook de andere ons bekende fysische en chemische krachten. De oorsprong van die krachten zijn overigens in het verleden ook nimmer eerder systematisch afgeleid!

Vanaf 1995 heb ik *systematisch* alle krachten afgeleid aanwezig op:

- a) het gewone atoom (bijgevoegd document 2),
- b) het atoom in een zwart gat toestand (bijgevoegd document 3) en
- c) het atoom anti materie, anti H / anti H₂ (bijgevoegd document 4).

Dat systematische afleiden van alle krachten is, voor zover ik weet, nimmer eerder gedaan.

Uit mijn documenten blijkt de meeste krachten op het materie (gewoon atoom, zwart gat atoom en anti atoom) ontstaan door bewegingen van het desbetreffende type atoom in het heelal ten opzichte van het centrum C van het heelal waar indertijd de Big/ Little Bang plaatsvond.

Bij het systematisch afleiden van alle krachten blijkt dat gravitatie net als vrijwel alle andere fysische en chemische krachten gewoon wordt opgewekt door het "schil"elektron(1)/ "schil" elektronenpaar(2) en dat gravitatie *niet* wordt opgewekt door of vanuit de massa van de atoomkern! **Tussen gravitatie en massa bestaat geen directe relatie doch slechts een *indirecte* relatie!!**

De "schil"elektronen wekken gravitatie en de ander fysische en chemische krachten echter alleen op als het atoom onderhevig is aan een beweging/ rotatie in het heelal ten opzicht van het centrum C van het heelal. Hoe groter de snelheid hoe lineair dan wel kwadratisch groter de opgewekte kracht. Zie het reeds eerder toegezonden document: Gravitatie krachtstraling op heelalschaal.

Gravitatie is een lineair met snelheid afhankelijke grootheid. Vrijwel alle andere fysische en chemische krachten worden eveneens door “schil”elektronen opgewekt doch die nemen kwadratisch toe/af met de snelheid van het atoom in het heelal.

Alleen de *elektrische ladingkracht* en de *magnetische spinkracht* van het proton en het elektron zijn heelal snelheid onafhankelijk. Dat zijn dus ook de enige echte natuurconstanten. Zie o.a document 2 met de onderverdeling van krachten in niveaus.

Bij het systematische afleiden van alle krachten blijkt dat gravitatie niet verankerd zit in de atoomkern. Tussen gravitatie en massa bestaat geen enkele direct verband. Alleen een indirecte relatie via het aantal elektronen/ elektronenparen in de elektronenschillen!

Met het vrij omvangrijke document “Gravitatie krachtstraling op heelalschaal” krijgt de KNAW voor het eerst een plausibele verklaring onder ogen ten aanzien van zwaartekracht/gravitatie. De KNAW reageert daar nog al schouderoptrekkend op. De verklaring voor gravitatie is volkomen in strijd is met Uw *gevoel* dat aangeeft dat gravitatie gekoppeld is aan massa en zich daarom dient te bevinden in de massa van de atoomkern.

Daar kunt U naar mijn mening nog lang zoeken! Bij de LHC laat U individuele protonen botsen en geen atomen. Bij deze proefnemingen bij de LHC zal men dus in het geheel geen gravitatie aantreffen in de met elkaar botsende protonen.

fata 2: Geen sprake van “donkere materie” of “donkere energie”:

In het document “Gravitatie kracht straling op heelalschaal” blijkt dat gravitatie niet alleen kwadratisch af met afstand tussen twee objecten doch ook nog eens met de cosinus van hoek α die twee objecten in het heelal maken ten opzicht van het centrum C van het heelal.

Deze extra correctie is niet opgenomen in de Gravitatiewet van Newton. Vanwege die extra correctie $\cos \alpha$ meet je vanaf de Aarde alleen de gravitatie aanwezig in je eigen helft van de heelal bolschil en ook nog steeds minder gravitatie dan de $1/d^2$ in de Wet van Newton aangeeft. In feite meet je veel minder gravitatie dan volgens Newton aanwezig zou moeten zijn in het heelal. Die materie, massa en bijbehorende gravitatie is er wel doch vanaf de Aarde niet meetbaar.

Vanwege die $\cos \alpha$ correctie is in het heelal geen sprake van “donkere materie” of van “donkere energie” doch van een verklaarbare hoeveelheid niet vanaf de Aarde meetbare gravitatie met bijbehorende hoeveelheid materie en kinetische energie. Daarmee is het probleem van de “donkere materie” en “donkere energie” definitief opgelost. Geen enkel reden bestaat om die fictieve “donkere materie” en “donkere energie” nader in te vullen via de quantum velden theorie!

fata 3: In de Wetenschap geen zicht op alle krachten op het atoom:

In de drie bijgevoegde documenten zijn door mij systematisch alle krachten afgeleid die aanwezig zijn op gewone materie, op zwart gat materie/ zwarte gaten en op het anti H atoom/ anti H₂ molecuul. Deze drie documenten vormen in beginsel de basis/ het fundament van de Wetenschap rond a) gewone materie, b) zwart gat materie en c) anti materie.

Het afleiden van al die krachten heb ik alleen en in alle afzondering gedaan. De KNAW zou de Wetenschap enorm vooruit helpen door de discussie rond deze krachten op alle vormen

van materie aan te gaan. Zo er in deze drie documenten fouten dan wel onvolkomenheden aanwezig zijn dienen deze zo snel mogelijk worden gecorrigeerd/ aangevuld. De KNAW heeft daarvoor de mogelijkheden die mij thans ontberen.

fata 4: Vrijwel alle natuurconstanten zijn alleen momentaan constant:

Gedurende de cyclus die het heelal als geheel doorloopt veranderen alle snelheden in het heelal continue in de loop van deze circa 25.000 miljard jaar durende heelalcyclus/ Taeutcyclus.

In zowel *kwalitatief* als in *kwantitatief* opzicht veranderen daarmee ook alle aan snelheid/ rotatiesnelheid gerelateerde fysische en chemische krachten. Dit zijn alle *fysische* en *chemische* krachten uit ons dagelijks leven. Al deze krachten veranderen derhalve in de loop van de tijd heel langzaam met het afwikkelen van de heelalcyclus/ Taeutcyclus.

Daarmee veranderen *kwantitatief* ook alle aan deze krachten gekoppelde *natuurconstanten* uiterst langzaam in de tijd. Die kwantitatieve veranderingen in die natuurconstanten zijn evenwel voorspelbaar!

Alleen de *natuurconstanten* gekoppeld aan de *elektrische ladingkracht* en de *magnetische spinkracht* van het proton en die van het elektron blijven als enigen gedurende de gehele heelalcyclus exact constant. Alle overige “natuurconstanten” veranderen dus in de tijd en zijn dus geen echte natuurconstanten!

Om opgevangen straling uit het heelal op *juiste* wijze te kunnen interpreteren dient men ook te weten onder welke fysische omstandigheden en set van toenmalige “natuurconstanten” die straling indertijd werd uitgezonden!

fata 5: Geen enkele vorm van straling verplaatst zich volkomen rechtlijnig:

Alle vormen van straling (licht, deeltjes, radiogolven etc) bezitten een uiterst lage *kwantitatieve* vorm van zowel *elektrische lading* als *magnetische spin* van ergens tussen $1/100^{\circ}$ – $1/1.000^{\circ}$ van die waarden bij een proton/ elektron.

De in het heelal aanwezige materie genereert allerlei elektrische en magnetische velden die ook geringe afwijkingen veroorzaken in de baan van het foton/ de fotonen. Vanwege de uiterst lage lading en magnetische spin van straling/ fotonen kan geen enkele vorm van straling een absoluut rechtlijnige beweging maken in het heelal.

Ieder ogenschijnlijk rechtlijnige beweging ondergaat op de termijn van duizenden – miljoenen – miljarden jaren altijd gepaard met een zekere afwijking die overigens heel klein kan zijn.

Vanwege die afwijking kan geen enkele vorm van straling en dus geen enkel foton ontsnappen aan het heelal dat een straal heeft van ergens tussen de 10 – 50 miljard lichtjaar rond het centrum C.

Vanwege die afwijking in alle vormen van straling staan op Aarde waargenomen objecten op een andere plaatsen dan wij ze waarnemen. Die afwijking is groter naarmate de afstand groter is. Het is zelfs mogelijk hetzelfde object op meerdere plaatsen en tijdstippen waar te nemen in zijn verschillende ontwikkelingsstadia. Dat bemoeilijkt waarnemingen over het heelal als geheel.

fata 6: Bij kernfusie in sterren verdwijnt geen massa doch gravitatie:

Bij kernfusie worden “schil”elektronen en de protonen van het H₂ gebonden aan de atoomkern terwijl een deel van de elektronen gebruikt wordt voor het verder aanvullen van de elektronenschil van het helium atoom.

Het “schil”elektron dat aan de atoomkern wordt gebonden als een “kern”elektron verliest bij dit fusie proces zijn snelheid en daarmee zijn relatieve kinetische energie ten opzichte van de atoomkern. Bij binding aan die atoomkern komt die kinetische energie dus vrij als warmte.

Dat aan de atoomkern fuserende “schil”elektron verliest echter gelijktijdig tevens het vermogen om gravitatie op te wekken. Daardoor *lijkt* het alsof er massa verdwijnt hetgeen bij kernfusie niet het geval is. Beide processen het vrijkomen van warmte en het verlies van gravitatie staan in beginsel volkomen los van elkaar.

Ga je bij sterren/ sterrenstelsels deze effecten van het kernfusieproces meten/ berekenen dan lijkt heel bedrieglijk dat als gevolg van de kernfusie de *massa* van een ster/ sterrenstelsel afneemt terwijl in werkelijkheid sprake is van de afname van *gravitatie* van de ster/ het sterrenstelsel.

Door de kernfusie in sterren neemt de gravitatie van sterren zoals de Zon dus af met de tijd.

Dat heeft vergaande consequenties voor onze visie wat er gaande is in ons zonnestelsel en in het heelal. Door het kernfusieproces in de zon neemt de komende 5 miljard jaar de gravitatie van de Zon nog met circa 25% af ten opzichte van de huidige gravitatie terwijl de gravitatie van de Aarde nagenoeg gelijk blijft.

Daardoor zal de omloopbaan van de Aarde rond de zon in de loop van de tijd steeds groter worden en was die omloopbaan in het verleden dus kleiner.

fata 7: De atoomkern bevat geen neutronen doch is opgebouwd met uitsluitend protonen en elektronen; einde van het Pauli verbod:

Sinds Bohr is de atoomkern opgebouwd gedacht met protonen en neutronen. Het inpassen van deze onlogische combinatie van elkaar afstotende protonen samen met ongeladen neutronen leidt echter ook tot een serie van gekunstelde oplossingen en tot kunstmatige deeltjes die als “krachten”dager deeltjes in de atoomkern fungeren om de protonen en neutronen bijeen te houden: het *gluon*, de *vectorbosonen* en dergelijke. Deze deeltjes zijn alom in de wetenschap geaccepteerd.

Een atoomkern opgebouwd uit protonen en elektronen zou veel logischer zijn. Het huidige, in de literatuur, geaccepteerde Pauli verbod verbiedt echter de aanwezigheid van protonen en elektronen in de atoomkern. Geldt dat Pauli verbod daadwerkelijk voor de atoomkern?

Protonen en elektronen trekken elkaar wederzijds aan via hun elementaire elektrische ladingkracht (+Lek) doch ze stoten elkaar ook wederzijds af vanwege hun gelijke elementaire magnetische spinkracht (+Mesk).

In de atoomkern samengebracht trekken beiden deeltjes elkaar wederzijds aan via ladingkracht doch tegelijkertijd stoten ze elkaar ook wederzijds af vanwege die gelijke magnetische spinkracht.

In een atoomkern met protonen en “kern”elektronen kunnen via elektrische lading aan elkaar gebonden protonen en elektronen elkaar vanwege de gelijke onderling wederzijds afstotende magnetische spin niet “lijfelijk” raken. Daarmee wordt dus ook iedere vorm van annihilatie tussen beide deeltjes voorkomen.

Krachtentechnisch gezien kunnen protonen en elektronen dus wel degelijk naast elkaar voorkomen in de atoomkern! Voor de atoomkern is het Pauli verbod onzinnig!

Een atoomkern met protonen en neutronen leidt daarentegen tot een volkomen gekunstelde opbouw van atoomkernen die met kunst en vliegwerk in stand worden gehouden via het “gluon” en de “vector bosonen”. Niemand die blijkaar eens kritisch kijkt of dat Pauli verbod wel klopt!

Bij het atoommodel van Bohr vervangt Uiterwijk Winkel ieder neutron door één proton en één elektron. Bij dat Vereenvoudigd Atoom Model van Uiterwijk Winkel (toegezonden bij mijn brief van 21 maart 2008) is in de atoomkern ieder elektron consequent gebonden aan twee protonen en aan niet meer dan twee protonen; met als enige uitzondering tritium H_3 .

Ondanks de sterke elektrische binding raakt het elektron beide protonen niet lijfelijk vanwege de gelijke wederzijds afstotende magnetische spin. Zowel het proton als het elektron kunnen binnen de constructie van wederzijdse ladingbinding en magnetische afstoting dus volledig vrij blijven roteren om hun as en daarmee de quarks, strings en de nog kleinere deeltjes waaruit deze protonen en elektronen zijn opgebouwd..

De combinatie van protonen en “kern”elektronen resulteert in een volkomen logische opbouw van de atoomkern in samenhang met “schil”elektronen in de elektronenschillen rond de atoomkern.

Het atoommodel van Bohr is historisch verklaarbaar doch ten aanzien van de atoomkern volstrekt onjuist omdat de atoomkern geen neutronen bevat/ kan bevatten.

fata 8: Stelsel van 4 fundamentele krachten:

Alle atomen zijn opgebouwd uit protonen en “kern” elektronen met als meest elementaire krachten de elementaire ladingkracht van het proton/ elektron en de elementaire magnetische spinkracht van het proton/ elektron.

Deze elementaire ladingkracht en bijbehorende elementaire magnetische spinkracht van het proton/ elektron vormen de enige elementaire krachten van de basisbouwstenen van het atoom en van het zwart gat atoom.

De begrippen als “sterke kernkracht” en “gravitatie” vormen geen elementaire krachten van het proton/ elektron. Het huidige stelsel met 4 fundamentele krachten dient dus volledig te worden herzien zoals ik reeds in mijn brief van 21 maart 2008 aangaf.

fata 9: Zwarte gaten generen zoveel gravitatie dat ze licht tegenhouden en tijd en ruimte kunnen vervormen:

Uit bijgevoegd document 3 blijkt dat de atoomkern bij atomen die in een zwart gat toestand geraken volledig ingesloten wordt door de elektronenschillen. Tevens is aangegeven wat er gebeurt tijdens de overgang van een gewoon atoom naar een zwart gat atoom en tijdens het instorten van het gewone atoom tot een atoom in een zwart gat toestand.

Doordat de elektronen schillen instorten tot nabij de atoomkern kunnen bij atomen in een zwart toestand de atoomkernen niet meer trillen. Atomen in een zwart gat toestand bevinden de atoomkern zich daardoor standaard bij het absolute nulpunt van op of nabij 0 ° kelvin!

Alle zwarte gaten bevinden zich daardoor ook op dan wel nabij het absolute nulpunt terwijl rondom zo'n zwart gat heel hoge temperaturen kunnen optreden. Puur vanwege hun *extrem lage temperatuur* kunnen zwarte gaten geen licht meer uitzenden! Dat niet kunnen uitzenden van licht heeft dus niets van doen met de overigens aanzienlijk (rotatie) gravitatie van het zwarte gat. Sterker zwarte gaten weerkaatsen in beginsel alle daarop opvallend straling voor de volle 100 %!

Stel dat een zwarte gat licht zou tegenhouden dan zou dat zwarte gat navenant ook zijn eigen gravitatie straling tegenhouden. Gezien de structuur van sterrenstelsels is niet het geval.

Zwarte gaten kunnen al evenmin tijd en ruimte in hun omgeving vervormen omdat tijd en ruimte onlosmakelijk gekoppeld zitten aan de cyclus die het heelal doorloopt. Die cyclus laat geen ruimte over voor het lokaal vervormen van tijd noch van ruimte. Een volkomen andere visie op zwarte gaten en hun eigenschappen die voortvloeit uit bijlage 3.

Pas als je systematisch alle krachten van het zwart gat atoom/ zwarte gaten hebt afgeleid en deze koppelt aan de cyclus die het heelal doorloopt zie je pas welke *absurde misvattingen* en *mythen* in de Wetenschap heersen ten aanzien van zwarte gaten.

Op grond van document 3 kunnen zwarte gaten voortaan worden behandeld als volkomen rationeel te beschrijven hemellichamen.

fata 10: Fundamentele fouten in de uitgangspunten Relativiteitstheorie:

Bij het afleiden van de Relativiteitstheorie dacht Einstein vrij te zijn in het kiezen van de plaats van het waarnemingspunt. Hij nam zelfs de vrijheid dit waarnemingspunt te verplaatsten. Vanuit de Heelalcyclus/ Taeutcyclus blijkt dat het heelal maar één centrum C kent. Dit is het centrum van het zwarte gat waar de Big/ Little Bang plaatsvond waar alle voorafgaande Little Bangs plaatsvonden en waar alle toekomstige Little Bangs nog zullen gaan plaatsvinden.

Bij alle *theoretische* beschouwingen in het heelal mag je de waarnemingen uitsluitend doen vanuit dit centrum C en vanuit geen enkel ander punt in het heelal. Dat waarnemingspunt C mag dus evenmin worden verplaatst. Bij eerbiediging van deze fundamentele basisuitgangspunten valt de Relativiteitstheorie niet meer af te leiden evenmin als de formule $E = mc^2$.

Deze formule blijft dan alleen in takt voor annihilatie. Het afleiden van de formule $E = mc^2$ bij annihilatie kan echter heel eenvoudig met twee regels tekst en volledig buiten de Relativiteitstheorie om.

Vrijwel de gehele moderne theoretische fysica berust thans op de Relativiteitstheorie terwijl deze theorie in feite berust op een fata morgana zonder weerga. De weerstand om die theorie af te zweren zal dus buitengewoon groot zijn.

Binnen enkele decennia zal de door mij afgeleide heelalcyclus/ Taeutcyclus echter gemeengoed zijn. Deze heelalcyclus bestaat uit 25 relatief simpele en goed van elkaar te onderscheiden stappen. Die heelalcyclus negeert de Relativiteitstheorie volkomen en is volkomen begrijpelijk voor iedereen vanaf ongeveer 4 HAVO.

fata 11: Energie valt niet door te vertalen naar massa en omgekeerd:

Het wegvallen van de Relativiteitstheorie betekent tevens dat je niet zomaar een gemeten hoeveelheid energie mag doorvertalen naar massa of massa mag doorvertalen naar energie. Het thans volkomen gangbare omrekenen via $E = mc^2$ van (kinetische) energie \leftrightarrow massa vice versa is thans standaard praktijk doch helaas fundamenteel fout!

Om de massa van een deeltje te bepalen dien je alle snelheden van het desbetreffende deeltje te kennen en dus ook de eigen rotatiesnelheid van het deeltje. Verder dient de *gemeten kinetische energie* te kunnen worden uitgesplitst naar ieder van die *onderliggende* snelheden. Dat is vrij lastig.

Pas dan kun je de massa van een (elementair) deeltje of van een object bepalen. Dat is heel veel moeilijker dan het snel door de bocht inzetten en toepassen van de formule $E = mc^2$. Immers iedereen doet dat wellicht niet wetende dat deze werkwijze principieel fout is.

fata 12: Geen hete Big Bang doch superkoude Little Bang:

Het voorgaande heelal eindigde met een supergroot zwart gat gevuld met atomen in een zwart gat toestand. Net als ieder zwart gat atoom verkeerde dat Big Bang zwarte gat bij het absolute nulpunt. De Big Bang startte vanuit een supergroot zwart gat met een straal van circa 2 – 3 miljard km dat bij het absolute nulpunt verkeerde.

De huidige wetenschappelijke visie gaat uit van een superhete Big Bang waarbij alle materie via $E = mc^2$ is omgezet in energie. Waarom deze omslachtige weg via omzetting van materie in materieleze vormen van energie als die energie volgens de gangbare vakliteratuur reeds na 10^{-34} sec !! alweer is omgezet en “terug gecondenseerd” tot materie in de vorm van elementaire deeltjes die uiteindelijk resulteren in met de lichtsnelheid bewegende neutronen?

De huidige visie met het omzetten van het Big Bang zwarte gat in neutronen resulteert via het verval van neutronen uiteindelijk in een equivalent aantal protonen en elektronen die met de lichtsnelheid parallel aan elkaar bewegen vanuit het centrum C van het heelal. Vanuit die onderlinge positie van parallel aan elkaar en even snel bewegende protonen en elektronen valt echter op geen enkele wijze het elektron in een baan rond het proton te krijgen en valt dus geen waterstofatoom te vormen.

Via de tussenfase met neutronen kun je niet uitkomen op het H atoom en het H₂ molecuul en kun je niet uitkomen op het huidig waarneembare heelal. De grondslag van het Big Bang model deugt dus niet!

Als alternatief voor de Big Bang beschrijft Uiterwijk Winkel een koude Little Bang die plaatsvindt bij het absolute nulpunt en optreedt vanwege het volkomen wegvallen van alle gravitatie in de eindfase van vorming van het Little Bang zwarte gat.

Bij die superkoude Little Bang van auteur valt het zwarte gat en alle daarin aanwezige zwart gat atomen direct uiteen in een equivalent aantal stilstaande protonen en met circa 207.000 km/sec bewegende elektronen geordend in volkomen wrijvingsloze laagjes van afwisselend één proton, één elektron etc.

In de loop van circa 2.000 miljard jaar dragen die snel bewegende elektronen hun kinetische energie tergend langzaam over op de protonen die zich samen met de laagjes elektronen alzijdig uniform gaan bewegen vanuit C.

Circa 2.000 miljard jaar na de Little Bang en zo'n 50 miljard jaar geleden hebben die protonen inmiddels een alzijdig gelijke uitdijingsnelheid bereikt van circa 5.000 km/sec en daarmee dus de alzijdige uitdijing van het heelal. De elektronen zijn in die periode afgeremd van de lichtsnelheid tot circa 1.600 km/sec.

De versnelde protonen en inmiddels afgeremde elektronen staan in deze 1 : 1 laagjes precies de juiste onderlinge positie van elkaar om ieder proton een eigen elektron te laten invangen onder de vorming van één waterstof atoom. Bij de vorming van het H atoom/ radicaal komt geen warmte vrij/ Tegelijk met de vorming van het H atoom doet ook gravitatie weer zijn intrede in het heelal.

fata 13: Het Standaard Model 2007 <-> het Vereenvoudigd Standaard Model 2008:

Recentelijk heb ik tevens afgeleid hoe materie is georganiseerd en opgebouwd vanaf het niveau van: 1) volkomen materieeloos, 2) materie deeltjes kleiner dan de strings, 3) de strings, 4) de quarks tot aan 5) het proton/ elektron en hun beide anti vormen.

Dit document resulteert in een nieuw sterk Vereenvoudigd Standaard Model 2008 van Uiterwijk Winkel. In dat model zijn de elementaire deeltjes (materieeloos, materiehoudend, strings, quarks proton/elektron) in fysische en chemisch opzicht zowel *kwalitatief* beschreven als *kwantitatief* nader ingevuld ten aanzien van hun *fysische* en *chemische* krachten en daarmee hun fysische en chemische eigenschappen.

De structuren van elementaire deeltjes zijn op alle niveaus ook *modelmatig* weergegeven dus anders en veel uitgebreider en meer gedetailleerd dan in het Standaard Model 2007.

fata 14: De quantumvelden theorie:

Als het heelal als totaliteit beschouwt en het heelal beschrijft als zich eendeloos herhalende cyclus stuit je ook op een vragen zoals:

- a) hoe vacuüm is het heelal,
- b) wat gebeurt met al die materieleze licht en infrarood fotonen die door sterren worden uitgestraald

ad a) De huidige wetenschap beschikt niet over: 1) een beschrijving van de heelalcyclus, 2) een exacte beschrijving van de start van dit heelal, 3) een afdoende verklaring voor gravitatie en 4) alle andere krachten op het atoom/ materie en zwart gat materie en 5) ontbeert de beschrijving van de overgangen materieeloos <-> materie vice versa.

Bij allerlei intelligente wetenschappers geeft dat ontbreken van een totaal overzicht nogal wat ruimte voor het ontwikkelen van allerlei fantastische c.q wilde gedachten zoals dat het vacuüm gevuld is met van alles en nog wat. Dit geschiedt onder andere via de quantum velden theorie.

ad b) Via gravitatie hoopt zich gewone materie op in zwarte gaten. Alle gewone materie wordt uiteindelijk getransformeerd tot zwart gat materie. Zwarte gaten vervullen daarnaast de belangrijke functie om de door sterren eerder uitgezonden materieleze fotonen weer in te vangen en te materialiseren kleinere deeltjes materie dan strings, tot strings, quarks en uiteindelijk tot protonen en elektronen. Dat proces wordt duidelijk in het binnenkort aan de KNAW toegezonden document met Vereenvoudigd Standaard Model.

Mijn verklaring voor: 1) de heelalcyclus, 2) de oorsprong van gravitatie en 3) het systematisch afleiden van alle krachten op materie en op elementaire deeltjes en 4) de overgang van materieloze fotonen --> materie betekenen op korte termijn ook een ingrijpende vereenvoudiging van de quantum velden theorie.

Conclusies:

1) In de door U aanbevolen vakliteratuur anno 2008 is volgens Uiterwijk Winkel dus heel wat mis.

2) Het aantal fouten in het fundament van de Wetenschap is dermate omvangrijk dat de KNAW deze fouten niet zomaar kan negeren of ongemotiveerd kan afdoen.

3) De KNAW zou het voortouw moeten nemen in de discussie om de Wetenschap en Literatuur te ontdoen van deze fata morgana's

Zwijndrecht, 18 april 2008.
apb_uitewijkwinkel@hotmail.com
www.uitewijkwinkel.eu